

det ærede Medlem nu har forladt dette Standpunkt. Jeg vil villig indbrømme, at naar der er Tale om Evne til at gennemføre et eller andet her i denne Sal, er den ærede Ordfører i langt højere Grad i Besiddelse af denne Evne end jeg. Men der er ogsaa en anden Evne, som den ærede Ordfører har forud for mig; det er en langt større Evne til at skifte Standpunkt, end jeg har. Jeg staar paa det gamle Standpunkt i denne Henseende, og det har været min Tro og mit bestemte Haab, at den ærede Ordfører og jeg, som skiltes i Foraaret, skulde have fundet hinanden paa dette Spørgsmaal, og maasse der saa kunde have været en Mulighed for fortsat Samarbejde i Fremtiden, og det havde da ikke været umuligt, at det vilde have dækket ikke saa lidt over en Del af det, der skete i Foraaret, og muligvis kunde have ført til, at vi kunde have faaet vore forfatningsmæssige Forhold angaaende det, hvorefter Tvisten havde været, fæstnede ved en Grundlovsændring ved samme Lejlighed, hvilket jaavel den højtærede Indenrigsminister som den ærede Ordfører have været inde paa at omtale. Det har været mit Haab, men jeg ser nu, at det er glippet. Der er ingen Udsigt til, at vi saa en Grundlovsforandring, efter at dette Forslag er vedtaget; det tror jeg ikke paa, tilmed da Udtalelserne fra de Herrer ogsaa nu gaa i en anden Retning. For saa vidt er jeg tilfreds med, at jeg har stillet mit Grundlovsforslag til Behandling i Udvalget, og at det er blevet trykt som Bilag til Betænkningen, thi det har bidraget til at klare Forstaaelsen af, om man kan vente en Grundlovsforandring eller ikke.

Naar den højtærede Minister siger, at det foreliggende Forslag er en partiel Revision, hvorimod den ærede Ordfører siger, at det er en midlertidig Ordning, saa tror jeg nok, at den højtærede Ministers Udtalelse i Tidens Længde vil vise sig rigtigere end den ærede Ordførers, for det er rigtigt, at det er en partiel Revision. Men hvad betyder dette, eller hvad Forskel, maa jeg først sige, er der mellem en partiel Revision og en midlertidig Ordning? Der er den Forskel, at ved den midlertidige Ordning forstaaes, at den kun vil være, indtil man om kort Tid kommer til en endelig Ordning; men ved en partiel Revision forstaaes, at man reviderer en Del af det, der egentlig skulde revideres, men deri ligger ogsaa, og jeg er bange for, at det er det, der bliver Følgen, at naar det findes belejligt og formaalstjenligt for de Herrer, saa ville de gaa videre ad denne Vej, og saa forandre Forholdet med Tillæg af 1 eller 2 Kredse, ligesom det passer for

de Herrer, det er det, jeg er bange for, at det er den Vej, som anvises ved det foreliggende Forslag, saaledes at Regeringspartiet til en hvilken som helst given Tid, saaledes som Vejen er anvist ved Forslaget, kan forandre Valgloven, efter hvad det finder for godt. Det er det, jeg er bange for skal blive Følgen, og derfor er jeg tilbøjelig til at tro, at den ærede Indenrigsminister vil saa Ret. Thi naar den ærede Ordfører har sagt, at det er en midlertidig Ordning, saa gaar jo den ærede Indenrigsministers Udtalelse i modsat Retning, ja, man kan ogsaa sige, at den ærede Ordførers Udtalelser gaa i den modsatte Retning, idet han har sagt, at man ikke kan komme til en Grundlovsforandring, før man er kommen til Erkendelse af, hvorledes man skal forandre Grundloven paa andre Punkter. Og hvem skal bestemme, at den Erkendelse er til Stede? Ja, det bliver jo vanskeligt at afgøre. Skal det være Ministeriet eller Flertallet her i denne Sal? Det er jo vanskeligt at sige. Da jeg nu antager det er sidste Gang, jeg under denne Sags 2den Behandling faar Ordet — Flertallet vil vel sagtens ligesom under det første Afnit af denne Sags Behandling forlange Afslutning, og saa faar jeg jo ikke Ordet oftere, selv om den ærede Ordfører finder det formaalstjenligt fra sit Standpunkt at inddrage mig — maa jeg saa sige den ærede Ordfører, at jeg havde ventet i Foraaret, da Forliget blev sluttet, at det var den ærede Ordførers alvorlige Opgave — selv om han mente fra sit Standpunkt, som jeg ikke her ved denne Lejlighed vil gaa i Rette med ham om, at det var rigtigt at bringe det Offer, som den Gang blev bragt — jeg havde ventet, at det var den ærede Ordførers Mening og Vilje, som han ikke paa noget Punkt vilde fravige, og det var at se at bidrage sit til, at Folketingets grundlovmæssige Ret blev respekteret, og jeg havde dog troet, at selv om det nu er den ærede Ordførers Mening, at man nu ogsaa maa bringe dette Offer til, som nu foreligger her, og som er et Offer, Folketinget bringer, at han vilde have fordret Sikkerhed for hos Højremændene, som han nu slutter sig sammen med, for at vi nu kunde være sikre paa at komme til en virkelig Ordning og ikke en saa ussel Ordning af disse Forhold, der har været Strid om i saa mange Aar. Jeg havde haabet, at man vilde have søgt at komme til en virkelig Ordning, thi jeg er overbevist om, med den Erfaring, jeg har fra tidligere Tider, navnlig fra 1877, hvor jeg var med til at stemme for den saakaldte 8de November i god Tro til Højre — jeg har fremhævet det oftere for den ærede Ordfører